

ДЕЛИ—ОРМАНСКИ

КУРИЕРЪ

АБОНАМЕНТИ

За година 50 левъ; за 6 месеци—30 левъ

Единъ брой—единъ левъ

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годешни—40 левъ; Венчални—50 левъ; Търговски—150 кв. см.; Приставски—... д.м.

Седмиченъ вестникъ за общественъ животъ, наука и информация.
Излиза всъка сряда

Редактира комитетъ

За благоустройство.

(Като НОВОГОДИШЕН подаръкъ)

Елементаренъ принципъ въ живота е да си създадешъ удобства да можешъ съ по малко трудъ да искарашъ по голяма полза.

Нуждите на съвременния културенъ човекъ сж несравнено по голъми отъ тия на неговитъ прадеди. Въ всъко добре организирано общество първата задача на всеки дѣецъ и общественикъ е да работи и да допринесе съ своята общественна дѣйностъ удовлетворяване колективнитъ общественни нужди. Общината и окръга като институти които направяватъ дѣйността си въ удовлетворението на нуждитъ на населението иматъ голямата общественна задача да достигатъ максимумъ удобства, хигиенна ертинъ животъ и култура на своитъ жители, членове на община и окръгъ. Сразнително до сега окръга и общината сж дали твърде малко въ полето на културата на своето население. А безспорно е, че публично празната единица общината, въ благоустроитъ страни е изиграла една громадна културно възпитателна роля като е създала редъ удобства, леснотия и блага на населението си като: водоснабдяване канализация, осветление, добръ уредени улици, площади, пазари и градини паркове и други.

Няма два мнения, че днесъ, особено следъ оцоевропейската война когато народи се ударили на полето на честта нуждитъ на българския гражданинъ и отъ селото и града порастнаха, че всеки лично се стреми да си създаде по голъми удобства да си достави осветление, да се благоустрои. Е добръ ако това е така за отделната личностъ по-вече отъ наложително е обществената да се издигне на висотата на положението си да се впрегне въ общественната котика и да бжде истински и веренъ служителъ на културнитъ нужди на обществото само тогава той ще е хасълъ на поста си. Трябва да се намерятъ източници трябва общината да си създаде стопанства които да сж доходни, трябва да има строга и обмисленна система въ използването труда на гражданитъ при отбизане на общинската и въ трудовата повинностъ. Има ли нужда отъ доказване, че е необходимо наложително да се впрегнатъ въ общественитъ изборни институти хора дѣлови, активни, които творчествуватъ като допринасятъ и създаватъ блага за население.

нието? Ето защо налага се да се проникнемъ всички отъ мисълта, че на полето на културата, творчеството ниското партизанство няма място отъ тази страшна язва родината ни трябва да се отърси. Крайно време е да се разбере, че канцеларщината не е целъ, а средство за урегулиране нуждитъ насжититъ нужди на гражданитъ които съставляватъ община, окръгъ и т. н. Иматъ достатъчно ценни български качества, които ако съумѣемъ да съчетаемъ, подредимъ и правилно насочимъ въ областта на благоустройството ние ще направимъ решителна стъпка къмъ прогреса, стъпка напредъ, която ще ни насърчи въдъхнови и окуражи. Искане само беззаветновъзможно уважение и дозѣрие, издигане надъ ежедневнитъ дребни дразги въ полза на общинитъ единнитъ общественни нужди на града и селото. Проумѣемъ ли това проведемъ ли го въ дѣло, то „Гордехия възелъ“ е унищоженъ.

Дано имаме смелостта да виждаме нещата такива каквито си сж! И тогава съ право ще кажемъ немската мъдростъ: „Всѣки е ковачъ на сждбата си.“

За лозарската кооперация

Въпроса за нея съществува и не ще слезе отъ сцената до тогава, до като тя кооперацията живѣе. Въ нѣколко броя подъ редъ на вѣстника си, ние казахме нѣколко думи върху миналото на нашата кооперация, които думи за насъ сж прави.

Обаче мнозина, отъ четцитъ ни сж издадили погрешно заключение, а именно че ние разрушаваме кооперацията. Но ние смѣтаме, и дѣйствително така е, че да се посочатъ грѣшки, да се изтъкне истината е по-полезно за едно дѣло, отколкото да се промълчава предъ мисълта, че ако се каже това и това ще има гюрултия.

Че кооперацията е въ опасностъ, въ опасностъ въ смисълъ училищното настоятелство да отнеме земята си съгласно договора сключенъ между него и кооперацията, е вѣрно.

И ние горещо апелираме къмъ всички кооператори, **да направятъ всичко възможно, да жертватъ и последната си стѣтинка** и по тоя начинъ да спасятъ кооперацията отъ разсипване. Защото и така или иначе, е ли жива или мъртва кооперацията, ние пакъ ние ще платимъ и то не по-малко.

Ние ще диримъ грѣшки, ще посочваме начини за изправлението имъ, — това е наше право, **но ние трябва да платимъ**, защото когато и да е ще се посегне на джоба ни. И едно трябва да имаме предвидъ и то ще бжде единственната ни задача, **да устроимъ работитъ на лозарската кооперация така**, че да не става нужда постоянно да бъркаме въ джобоветъ си, защото брашненитъ човалъ може да се скъса.

Да платимъ за последенъ лътъ!

Нашата околия.

Споредъ резулата отъ общото прѣброяване на населението въ България, на 31 декемврий м. г., Ново-пазарска околия има **52,928** жители мъже и жени, срѣщу **45,554** жители презъ 1920 г. Населението на нашата околия е нарасло съ **7,074** жители

Ново-пазаръ, споредъ официалнитъ извѣстия на Дирекцията на статистиката има на 31 декемврий 1926г. **4,263** жители срещу **3,727** презъ 1920 год.

Градецъ ни нарасналъ съ **546** жители.

Четете въ „Дели-ормански курьеръ“

М. БЕХТЕРА

Какъ погрѣгна Менцелю

Кратката смисълъ на тая речъ била, че трябва спокойно да се чакка. Колко дълго? това ще се види—три, четире недели.

Болната не ще поиска вѣчно да се приструва. На най-ленивия човѣкъ ще дотегне въ края на краищата за чистъ въздухъ, за движение, или каква да е дѣятелностъ.

Когато професора, завършвайки съ величественъ жѣстъ своята речъ, се отдалечилъ, нещастния каменодѣлецъ станалъ не толкова богатъ съ медицински познания, но обѣднялъ точно съ сто златни франка.

V

На другия день—по брой тридесетия отъ прѣмето когато се завърза това странно познание—Менцелю завелъ Алма Раушъ въ бо-

лицата. Болничната администрация поискала предплата въ размѣръ на сто осемдесетъ златни франка за лекуване храна и пр., нѣщо което Менцелю веднага изтълнилъ. Когато бедния каменаръ който пакъ пропусналъ работния день, се върналъ въ къщи, веднага се заелъ с окончателно пречистване, проветряване и дезинфициране своята „гостна“; после съ помощта на двама услужливи съседни, пренесълъ отъ тавана новия диванъ, а кревата на Алма отначало бждащъ даръ на малката Лиза захвърлил на тавана. Бабата получила обратно своето кресло, и стария диванъ билъ поставенъ въ общата стая на семейството. Когато процедурата съ оборката се свършила Менцелю съ жена си още единъ пътъ отишли въ „гостната“, станала пакъ, чистата стая, гдѣто още миришело на карболова вода.

—Даже не ми се вѣрва, че нея я няма тука захваналъ Менцелю, поставейки ржка на рамо-

то на жена си. Азъ трѣбва да се увѣря въ това съ собственитъ си очи. Знаешъ ли, жена, днесъ толкова същъ щастливъ, щото охотно би хъстишелъ съ всички ви навсѣкжде вѣтъ отъ града.

—Поторно благодаря—принудено отвърнала Марта. Тя не така лесно забравяла тежкитъ дни, както нейния сингвиниченъ мъжъ; всичко което тя изстрадала се отразявало още на нейното настроени.

—Но защо не се съгласишъ, моя бабичка,? —Днесъ за насъ е истински празникъ следъ четритъхъ злоплучни недели. Впрочемъ колко пари останали още отъ наследството?

—Разно петдесетъ франка.

—Слава Богу! —се изтръгналъ стонъ на облекчение изъ устата на каменаря.

—Какво? Слава Богу? —удивено запитала Марта.

—Да, майчице, да.

(следва).

очаквайте за 29 и 30 януарий „СНА НА САХАРА

ПЕЧАТНИЦА

„Хр. Бойнов“ Нови-Пазаръ
на Радевъ, Жлчевъ & Ива-
новъ

ПРИЕМА ДА ПЕЧАТА ВСЪКА-
КВИ ВИДОВЕ БЛАНКИ, ПЛИКА,
БЪЛЪЖКИ, ФАКТУРИ, НЕКРОЛО-
ЗИ СВАДБЕННИ, ПОКАНИ И ДР.

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА СЕ ПРИЕ-
МАТЪ ОБЯВЛЕНИЯ ЗА ВСИЧКИ
ВЪСТНИЦИ ВЪ СТРАНАТА. НЕ-
ЗАВИСИМО ОТЪ ТОВА СЕ ИЗ-
ВЪРШВА ВСЪКАКЪВЪ ВИДЪ
ПОДВЪРЗИЯ НА КНИГИ.

Цени конкурентни.

КОЛА И
ЖЕЛЕЗАРИ

въ магазина на
АЛЕКСАНДЪРЪ ДОНЕВЪ &
СИИНЪ

гр. Нови-Пазаръ

Винаги ще намерите първокаче-
ствени осенови, дъбови и букови
ободи, най-разнообразна железа-
рия и разни бои и безири.

МАГАЗИНА РАЗПОЛАГА съ
осенови главинки талпи и трупове.

БЖЧВАРСКИЯ МАТЕРИЯЛЪ
ПРИСТИГМА!

ФАЯНСОВИ ПЕЧКИ И ПЪРВО-
КАЧЕСТВЕНИ ПЕРНИШКИ В Ж-
ГЛИЩА.

НА ПОСТОНИТЪ КЛИЕНТИ
КАМЕННИ В ЖГЛИЩА НА КО-
СТУЕМА ЦЕНА

ТЕФТЕРИ!

ТЪРГОВСКИ И БАХАЛСКИ

при РАДЕВЪ- & ЖЛЧЕВЪ
книжари, Нови-Пазаръ.

П. Юрдановъ

Признаци на старо-български
паметници въ околността на
Плиска.

И тукъ легендите сж разнообразни но
най-разпространена е тази:

Следъ завладяването отъ турцитъ североизточния
край на България, двама юнани брата—българи
Иванъ и Илия, не се покорили безусловно на турска-
та власт и дълго връме като образували свои юна-
чни чети, тероризирали турското население въ този
край и не му давали покой. Напраздно Турската
власт се мъчила да ги покори или унищожи; следите
имъ се губелизъ лезвѣ на лудата гора около Пли-
ска. Тогава турцитъ прибѣгнали до другъ начинъ,
като чрезъ разни пратеници успели да убедятъ по
слабохарактерния и по малкъ братъ Илия да се
откаже отъ вѣрата си срѣщу известни облаги и дѣ-
щерята на богато бейско семейство. Илия избѣгва
отъ брата си, Иванъ изолиранъ и огорченъ отъ постѣ-
пката на брата си Илия още повече, че напуска ба-
щината си вѣра, търси случай да отмъсти на изне-
верника и тѣкмо въ деня, когато Илия се женялъ за

Хроника

За усложнение на разтревожената
„Н.п. трибуна“ съобщаваме, че Г-нъ Га-
враилъ Юрдановъ, не е авторъ нито
на статията „Ефтена слава“ нито
както се събщи въ миналия брой, на
фейлетона „идатъ“.

—Ехъ! колеги! пакъ сбъркахте адреса
и не ние сме виновни че по тоя начинъ
ставате смѣшни.

—Не е спокойна и тая година; още
презъ първиятъ и месецъ станаха важ-
ни събития въ далечния изтокъ, въ ки-
тай, се разрази буря, която постави подъ
пара внушително число Английски бро-
неносци, които ще отиватъ да умиротво-
риватъ китайцитъ. Огъня е далечъ, но
все пакъ е огънь. 1927 година тогава
съ кръвъ!

Убитъ е жителя на с. Калугерица
Христо Михаловъ. Смъртта е последва-
ла отъ тежкия бой, нанесенъ му отъ
братята на Руска Кунева втора негова
жена.

Споредъ мѣлвата, убития отъ бой е
воделъ нередовенъ семеенъ животъ: пър-
вата си жена изпѣдилъ; оженилъ за
Руска; послѣ и нея изпѣдилъ и сега ко-
гато въ пияно състояние отишелъ да
прибира Руска-отъ бащиния ѝ домъ,
братята ѝ му нанасятъ побой, вследст-
вие на който, слѣдъ нѣколко часа Хри-
сто починалъ.

4 дюкянски места 4

Не улица „Търговска“—срѣ-
щу Бързака се даватъ за стро-
ежъ при условие щото двата
отъ тяхъ да останатъ на тоя
който ги построи.

При сериозни купувачи, про-
давамъ и половината мѣсто на
износни цѣии.

Споразумение при:
Мехмедъ Ходжа Юсеяновъ.

Бюфетчика при гара каспи-
чанъ Коста Ковачевъ е нараненъ съ
ножъ въ гърдитъ отъ нѣкой си хлѣба-

мюслманката Иванъ неподозиранъ оаъ никого въ
просешки дрѣхи се промѣква въ братовата си кѣлиа
и го насича съ брадвата, която носелъ подъ дрѣх-
та си. Разеренитъ турци разбрали своевременно извъ-
ршеното отъ Ивана отмъщение, за което и Иванъ за-
платилъ съ живота си—билъ убитъ отъ турцитъ.
Тогава турцитъ отъ своя страна на новоприелия
мохамеданска вѣра правоверникъ, запазили гроба ка-
то „Теке“ за поклонение на новитъ тогава мохаме-
дани. Обаче и това е само легенда.

Погледнато исторически и подвѣрденно съ
откъслечи на древни документи тази гробни-
ча има много по-далечно минало даже преди
покръстването на българитъ отъ Царъ
Бориса.

Въ врѣмето на царъ Крума и неговия насле-
дникъ Омортага влиянието на християнството
почнало да се чувствува въ обществения и
държавния строй.

Въ гръцкитъ минои писани презъ врѣмето
на византийски императоръ Василий Българо-
убиецъ къмъ приложитъ 22 януарий между
другото е отбелзано следното:

Когато наследи власта надъ българитъ Цокъ, най-

ровъ, чиновникъ при Ишикларското об-
щинско управление. Нараняванто стана-
ко при най-весело настроение. Хлѣба-
ровъ допрѣлъ ножа до гърдитъ на ко-
вачева ина смѣхъ понатисналъ малко-
ножа. Въ резултатъ отъ тая шега Ко-
вачевъ е на легло съ 3 см. рана на гър-
дитъ, а хлѣбаровъ е задържанъ отъ по-
лицията.

ЗА СВЕДѢНИЕ НА ФЕЙЛЕТОНИСТА НА
Н.П. Трибуна

На фейлетони не отговарямъ.

Но длъженъ съмъ да Ви направя бе-
лѣжка, относно фейлетона Ви „Скъпа
Слава“, „Ново-пазарска „Трибуна“ брой
112 година III

Вий г-нъ астрономъ види се упоенъ
отъ благотворната миризма на В. Андо-
новия кръчмарски тезгяхъ погрѣшна
насока сте дали на далекогледната трѣ-
ба а именно вместо да я насочитъ на
изтокъ, насочили сте я на югъ и то тѣ-
кмо на електрическата 1001 двѣ свѣще-
ви свѣщи-светлина, на бай Василя та-
като сте погледнали въ тржбата, си-
силната свѣтлина Ви се сторило, Ви-
тлеемската звезда и то тѣкмо надъ Же-
рвна и сте почнали вашитъ гадания.
Нищо, нищо, янлжшлжци се допушдатъ
и то най-много по астрономията, и
особенно когато е човѣкъ весело на-
строено. Моля поправете си грѣшката
и бждете по внимателенъ за напредъ.
Наблюдателъ.

ЗА СВЕДЕНИЯ Г-НЪ КМЕТА А. ДИМОВЪ
ТУКЪ

Въ брой 112. година III. ново-пазарска
трибуна, ме каните да съмъ си посочи-
името, за да отговорите на зададенитъ
ми къмъ вазъ въпроси въ в. „Дели-орман-
ски курьеръ“ подъ надсловъ „Ефтина
слава“. Менъ ме очудва защо ви е не-
жко непременно адресътъ ми.

Аяо е за да отговорите писмено
чно на менъ, това не желая иска-
да бжде публично въ вѣстникъ. Ако
за да ме дадете подъ сждъ, за обидъ
или нищо подобно, за него има устано-
венъ съ законъ редъ, възползвайте се
отъ него. Но, ако смѣтате да ми отго-
ворите по дружбашки съ новия си бо-
стонъ, да си направите смѣтката, че
всички ги зоватъ Г-нъ Юрдановъ, та-
не би да стане нужда да си събирате
мозѣка по пода.

И така г-нъ кмете Димовъ, ако дър-
на своето азъ сте длъжни да отгов-
ритъ, бѣзъ да държите смѣтка кому.
сторите ли това, резонно е да се смѣ-
че приемате за вѣрно писаното.
Набл.дателъ.

Очаквайте на 29 я-
голъма КИНО-ВЕЧЕ-
РИНКА отъ „Гусла“. Презъ
врѣме на филма сви-
дружественния оркестъръ
а следъ това ВЕСЕЛА ча-

безбожния изведе всички затворници—християни
теги, присветери, дякони и миряни и ги застава
откажатъ отъ християнската вѣра, защото българ-
не бѣха християни; а тѣ като изсклониха: единъ
зглави, а други, като истеза различно, безжадно
ги изби.

Аъ житието св. 5 Тивери Полски (Стру-
шки) мѣченици се разправя сжщо: че
си Кинамонъ или кинамъ Кинамъ славянъ